

Toakärbsed sünnib maailmas väga palju, kuid neid saab igas vanusejärgus ka hukka. Kuigi toakärbsed ja inimesed on tuhandeid aastaid koos elanud, pole tänapäevane, puhtust hoidva eluviisiga inimene neile hea kaaslane. Inimesed kasutavad kärbeste tõrjeks mürke, aga ka muid vahendeid – näiteks pisikesi herilasi, kes munevad oma munad toakärbsse nukkudesse.

Koorunud vastsed söövad toakärbsse nuku sisaldist ja kärbes ei kooru. Selliseid herilasi kasvatatakse müügiks ning kasutatakse näiteks lehmalautes. Aktiivse tõrje tõttu on haigestumine kärbeste levitatavatesse haigustesse oluliselt vähenenud.

Toakärbes on toiduks väga paljudele. Ükski putuktoiduline lind ei ütle temast ära.

PUNARIND

ARIUSISALIK

HERILANE

Suitsupääsukesed tegid tihti pesa lauta, kuna seal oli palju kärbsed. Sisalikud ja konnad söövad neid samuti meelsasti, nagu ka kiilid ja herilased.

Toakärbsel pole pääsu ristämbliku suurest tugevast võrgust. Kui ristämblilik märkab võrku takerdunud kärbest, haarab ta selle kinni ja mässib võrguniidiga kookoniks, et see ei saaks põgeneda. Toakärbsed söövad ka teised suure ämblikud.

Toakärbsed varitseb ka nähtamatu vaenlane – hallitusseen nimega kärbses hallitus. Vahel sügiseti võib näha aknalaua kärbest, kes on üleni kaetud hallide hallitusniitidega. See seen tapab päris palju kärbsed.

SUITSUPÄÄSUK

KIIL

RISTÄMBLIK